

KOMMISSIONENS MEDDELELSE

af 3. december 1999

om Kommissionens undersøgelser vedrørende gensidighed over for Fyrstendømmet Andorra for så vidt angår anvendelsen af artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 5, stk. 3, og artikel 29, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

(1999/C 359/08)

I henhold til regel 101, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker⁽¹⁾, har præsidenten for Harmoniseringskontoret for det Indre Marked anmodet Kommissionen om at undersøge, om Fyrstendømmet Andorra indrømmer statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle EF's medlemsstater gensidighed for så vidt angår anvendelsen af artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 5, stk. 3, og artikel 29, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3288/94⁽³⁾.

Kommissionen har undersøgt de pågældende varemærkelove og har haft brevveksling med myndighederne i Fyrstendømmet Andorra.

— Ifølge artikel 5, stk. 1, litra d), i forordningen om EF-varemærker kan statsborgere og hjemmehørende virksomheder i en stat, som ikke er tilsluttet Pariserkonventionen, og som i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle medlemsstaterne samme beskyttelse med hensyn til varemærker som den, staten indrømmer sine egne statsborgere og hjemmehørende virksomheder, være indehavere af EF-varemærker.

Ifølge artikel 5, litra c), i Andorras varemærkelov kan statsborgere og hjemmehørende virksomheder i en anden stat, som giver statsborgere og hjemmehørende virksomheder i Fyrstendømmet Andorra samme beskyttelse, som staten giver sine egne statsborgere og hjemmehørende virksomheder for så vidt angår varemærker, være indehavere af et registreret varemærke i Fyrstendømmet Andorra.

I Andorras varemærkelov findes ingen bestemmelser om, at ansøgeren skal føre bevis for varemærkets forudgående registrering i hjemlandet som fastlagt i artikel 5, stk. 1, litra d), i forordningen om EF-varemærker. Forordningens artikel 5, stk. 3, finder derfor ikke anvendelse i dette tilfælde.

Efter at myndighederne i Andorra var blevet anmodet om at give oplysninger om anvendelsen af artikel 5 i Andorras varemærkelov over for statsborgere og hjemmehørende virksomheder i Den Europæiske Union, har de godtgjort, at det er gældende praksis i Andorras varemærkekontor at give statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle medlemsstaterne samme beskyttelse hvad angår varemærker

som landets egne statsborgere og hjemmehørende virksomheder.

Harmoniseringskontoret skal derfor i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordningen om EF-varemærker anerkende varemærkeansøgninger fra statsborgere og hjemmehørende virksomheder i Fyrstendømmet Andorra.

— Ifølge artikel 29, stk. 5, i forordningen om EF-varemærker kan den, der forskriftsmæssigt har ansøgt om registrering af et varemærke i en stat, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, kun kræve prioritet fra tidspunktet for indgivelsen af denne ansøgning med hensyn til at indgive en ansøgning om registrering af varemærket som et EF-varemærke, i det omfang den pågældende stat anerkender EF-varemærkeansøgningen som første ansøgning med hensyn til krav om prioritet i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om registrering af samme varemærke til statens eget varemærkekontor.

I overensstemmelse hermed bestemmes det i artikel 6, stk. 5, i Andorras varemærkelov, at forudsat at en stat giver statsborgere eller hjemmehørende virksomheder i Fyrstendømmet Andorra ret til prioritet på tilsvarende betingelser og med tilsvarende virkninger som den ret til prioritet, der indrømmes i henhold til den nævnte artikel, kan statsborgere og hjemmehørende virksomheder i denne stat i Fyrstendømmet Andorra påberåbe sig den ret til prioritet, der er omhandlet i artikel 6 i den andorranske varemærkelov.

Efter at være blevet hørt om anvendelsen af disse bestemmelser på ansøgere fra alle medlemsstaterne eller på retten til prioritet på grundlag af en første ansøgning i én af medlemsstaterne eller i Harmoniseringskontoret har de andorranske myndigheder godtgjort, at det andorranske varemærkekontor indrømmer den ret til prioritet, der er fastsat i artikel 29 i forordningen om EF-varemærker.

Harmoniseringskontoret anerkender derfor i henhold til artikel 29, stk. 5, i forordningen om EF-varemærker krav om ret til prioritet på grundlag af en første ansøgning om registrering af et varemærke, som er indgivet til det andorranske varemærkekontor.

Konklusioner

Det fremgår af undersøgelsen, at Fyrstendømmet Andorras varemærkelov og det andorranske varemærkekontor i sin praksis giver statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle medlemsstater samme beskyttelse med hensyn til varemærker som landets egne statsborgere og hjemmehørende virksomheder. Statsborgere og hjemmehørende virksomheder i Andorra kan således i henhold til artikel 5, stk. 1, litra d), i forordningen om EF-varemærker blive indehavere af et EF-varemærke.

⁽¹⁾ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83.

Personer, der ansøger om et EF-varemærke, skal ikke godtgøre, at det varemærke, for hvilket de har angivet ansøgning som et EF-varemærke, forud er registreret i Fyrstendømmet Andorra.

Det fremgår også af undersøgelsen, at Fyrstendømmet Andorras varemærkelov og Andorras varemærkekontor i sin praksis på grundlag af en første ansøgning til Harmoniseringskontoret for det Indre Marked og på betingelser, der svarer til

betingelserne i forordningen om EF-varemærker, indrømmer en ret til prioritet som fastsat i forordningens artikel 29.

Harmoniseringskontoret for det Indre Marked skal derfor i henhold til artikel 29, stk. 5, i forordningen om EF-varemærker anerkende krav om prioritet på grundlag af en første ansøgning om registrering af et varemærke, som er indgivet til Andorras varemærkekontor.

Dette skal gælde med virkning fra 1. april 1996.

Tillæg til listen over økonomiske områder fastlagt af Frankrig, hvortil gyldigheden af de regler, der er fastsat af producentsammenslutningerne i sektoren for frugt og grøntsager, kan udvides

(1999/C 359/09)

(Anvendelse af artikel 18, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2200/96)

Økonomiske områder	Produkter
<p>Nedenstående produktionsområder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bassin Normandie — Nord — Picardie — Champagne-Ardenne, som omfatter departementerne Aisne, Ardennes, Eure, Marne, Nord, Oise, Pas-de-Calais, Seine-Maritime og Somme 2. Bassin Île-de-France — Centre, som omfatter departementerne Eure-et-Loir, Loir-et-Cher, Loiret, Seine-et-Marne, Yvelines, Essonne og Val-d'Oise 3. Bassin Bretagne — Pays de la Loire, som omfatter departementerne Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Mayenne, Morbihan, Sarthe og Vendée 4. Bassin Aquitaine — Midi-Pyrénées, som omfatter departementerne Gers, Gironde, Landes, Lot, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Tarn og Tarn-et-Garonne 5. Bassin Bourgogne — Franche-Comté, som omfatter departementerne Côte-d'Or, Jura og Saône-et-Loire 	<p>Voksbønner, grønne bønner og ærter bestemt til forarbejdning</p>